

Ocorrências da palavra pauper na coleção EPISTOLAE

Epistolae - Briefe des späteren Mittelalters
Epistolae - Die Briefe der deutschen Kaiserzeit
Epistolae - Epistolae (in Quart)
Epistolae - Epistolae saeculi XIII e regestis pontificum Romanorum selectae
Epistolae - Epistolae selectae

Pesquisa

Palavras-forma : pauper* paupert*

Resultados: 163

Bonifatius (Wynfrith) et Lullus Moguntinus archiepiscopus, Epistolae

Epp. sel. 1, Epist.: 13, pag.: 21, lin.: 13

Ego autem similiter Ealdbeorcth **pauperculus** Christi in Domino cum omni affectu saluto te.

Bonifatius (Wynfrith) et Lullus Moguntinus archiepiscopus, Epistolae

Epp. sel. 1, Epist.: 18, pag.: 32, lin.: 11

De reditu vero ecclesiae vel oblatione fidelium quattuor faciat portiones; quarum unam sibi ipse retineat, alteram clericis pro officiorum suorum sedulitate distribuat, tertiam **pauperibus** et peregrinis, quartam aecclesiasticis fabricis noverit reservandam, de quibus divino erit redditurus iudicio rationem.

Bonifatius (Wynfrith) et Lullus Moguntinus archiepiscopus, Epistolae

Epp. sel. 1, Epist.: 49, pag.: 78, lin.: 15

Agnoscere cupimus almitatis tuae clementiam, quia te pre ceteris cunctis feminini sexus in cordis cubiculo cingimus amore, quod genitoris et genetricis et aliorum propinquorum nostrorum [ob] obitum ad Germanicas gentes transivimus, usque in venerandi archiepiscopi Bonifatii monasticae conversationis regula suscepti ipsiusque laboris adiutores sumus, in quantum nostrae **pauperculae** vilitas praevallet.

Bonifatius (Wynfrith) et Lullus Moguntinus archiepiscopus, Epistolae

Epp. sel. 1, Epist.: 66, pag.: 139, lin.: 3

Et si egestas tangat, dicti evangelici nolite oblivisci: "Beati **pauperes** spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum".

Bonifatius (Wynfrith) et Lullus Moguntinus archiepiscopus, Epistolae

Epp. sel. 1, Epist.: 66, pag.: 139, lin.: 5

Si tribulatio veniat, memores estote veritatis dicentis: "In patientia vestra possidebitis animas vestras", et in psalmo: "Patientia pauperum non peribit in finem"; si infirmitas corporis, Pauli apostoli sententia proferatur, qua dixit: "Quando infirmor, tunc potens sum", et: "Virtus in infirmitate perficitur".

Bonifatius (Wynfrith) et Lullus Moguntinus archiepiscopus, Epistolae

Epp. sel. 1, Epist.: 67, pag.: 139, lin.: 19

Obsecro et precipio quasi filiabus carissimis, quemadmodum vos iam incessanter facere et fecisse et facturas esse confidimus, ut vestris orationibus crebris Dominum deprecemini, "ut liberemur" iuxta dictum apostoli "ab inportunis et malis hominibus; non enim est omnium fides", et scitote, quia Deum laudamus et tribulationes cordis nostri dilatate sunt, ut dominus Deus, qui est refugium pauperum et spes humilium, de necessitatibus nostris et de temptationibus huius saeculi nequam eripiat nos, "ut sermo Domini currat et clarificetur" gloriosum evangelium Christi, ut "gratia Domini in me vacua non sit", et quia ultimus et pessimus sum omnium legatorum, quos catholica et apostolica Romana aecclesia ad predicandum evangelium destinavit, ut omnino sine fructu evangelii sterilis non moriar et vacuus filiorum et filiarum numero non revertar, ne de abscondito talento Domino veniente reus esse iudicer nec peccatis exigentibus vice laboris pro mercede ultionem infructuosi laboris accipiam ab eo, qui misit me.

Bonifatius (Wynfrith) et Lullus Moguntinus archiepiscopus, Epistolae

Epp. sel. 1, Epist.: 73, pag.: 147, lin.: 21

Audivimus quoque, quod furta et iniquitates, periuria et rapinas fortiter prohibeas et defensor viduarum et pauperum esse dinosceris et pacem stabilitam in regno tuo habeas.

Bonifatius (Wynfrith) et Lullus Moguntinus archiepiscopus, Epistolae

Epp. sel. 1, Epist.: 78, pag.: 169, lin.: 8

Non simus canes muti, non simus taciti speculatores, non simus mercennarii lupum fugientes; sed pastores solliciti, vigilantes supra gregem Christi, predicantes maiori ac minori, diviti et pauperi omne consilium Dei, omnibus gradibus vel etatibus, in quantum Deus donaverit posse, oportuna inportune, eo modo quo sanctus Gregorius in libro pastorali conscripsit.

Bonifatius (Wynfrith) et Lullus Moguntinus archiepiscopus, Epistolae

Epp. sel. 1, Epist.: 78, pag.: 169, lin.: 26

Illud autem, quod laicus homo vel imperator vel rex aut aliquis prefectorum vel comitum seculari potestate fultus sibi per violentiam rapiat monasterium de potestate episcopi vel abbatis vel abbatissae et incipiat ipse vicae abbatis regere et habere sub se monachos et pecuniam possidere, quae fuit Christi sanguine comparata, talem hominem antiqui patres nominabant raptorem et sacrilegum et homicidam pauperum et lupum diaboli intrantem in ovile Christi et maximo anathematis vinculo dampnandum ante tribunal Christi.

Bonifatius (Wynfrith) et Lullus Moguntinus archiepiscopus, Epistolae

Epp. sel. 1, Epist.: 83, pag.: 187, lin.: 17

Inde enim elymosina pauperibus subministrari debet, inde aedificia esse ecclesiarum, inde coopertoria altarium, inde ornamenta per unamquamque ecclesiam, ut habuerit accessum.

Bonifatius (Wynfrith) et Lullus Moguntinus archiepiscopus, Epistolae

Epp. sel. 1, Epist.: 93, pag.: 213, lin.: 27

Propterea hoc maxime autem fieri peto, quia presbiteri mei prope marcam paganorum pauperulam vitam habeant.

Bonifatius (Wynfrith) et Lullus Moguntinus archiepiscopus, Epistolae

Epp. sel. 1, Epist.: 100, pag.: 223, lin.: 9

Non inmemorem tuae sagacitatis industriam estimo evangelicae sententiae, qua dicitur "Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum".

Bonifatius (Wynfrith) et Lullus Moguntinus archiepiscopus, Epistolae

Epp. sel. 1, Epist.: 118, pag.: 254, lin.: 15

Sic nobis videtur, ut absque ieiunio indicto unusquisque episcopus in sua parrochia letanias faciat, non cum ieiunio nisi tantum in laude Dei, qui talem nobis habundantiam dedit; et faciat unusquisque homo sua elimosina et pauperes pascat.

Codex Carolinus

Epp. 3, Epist.: 2, pag.: 477, lin.: 26

Propterea coartati dolore in gemitu et luctu consistimus, dum cernimus id, quod modicum remanserat pre+terito anno pro subsidio et alimento pauperum Christi seu luminariorum concinnatione in partibus Ravennacium, nunc gladio et igni cuncta consumi a Liudprando et Hilprando regibus Langobardorum.

Codex Carolinus

Epp. 3, Epist.: 3, pag.: 481, lin.: 39

Chorepiscopi quoque ad exemplum quidem et formam septuaginta videntur esse, ut, quod ministraverint propter studium, quod erga pauperes exhibent, honorentur.

Codex Carolinus

Epp. 3, Epist.: 11, pag.: 506, lin.: 35

Et hoc obnixè postulamus praecelsam bonitatem tuam: ut inspiratus a Deo et eius principe apostolorum beato Petro ita disponere iubeas de parte Grecorum, ut fides sancta catholica et apostolica per te integra et inconcussa permaneat in eternum et sancta Dei ecclesia, sicut ab aliis, et ab eorum pestifera malitia liberetur et secunda reddatur atque omnia propriaetatis suae percipiat, unde pro anime vestrae salute indefessa luminariorum concinnatio Dei eccle+siis permaneat et esuries

pauperum, egenorum vel peregrinorum nihil ominis refectetur et ad veram saturitatem perveniant.

Codex Carolinus

Epp. 3, Epist.: 23, pag.: 526, lin.: 39

Et quoniam constat precelsa eximie+tas vestra a nobis petisse monasterium, scilicet beati Silvestri pontificis atque confessoris, situm in monte Seraptim, nec non et alia illi tria subiacentia monasteria, sancti scilicet primi martyris Stephani et beati Andre+e+ apostoli atque Victoris, [cum] universis rebus et possessionibus, locis etiam et diversis presidiis vel omnibus eis generaliter pertinentibus in integrum: ecce, precelsae excellentiae vestrae voluntati annuentes, per huius precepti seriem nostrum monasterium beati Silvestri cum predictis aliis tribus ei subiacentibus monasteriis, id est beati Stephani atque beatorum Andreae et Victoris, cum omnibus eis generaliter et in integro pertinentibus a presenti quintadecima indictione et in perpetuum pro sustentatione peregrinorum et alimoniis fratrum nostrorum, Christi pauperum atque monachorum illic nunc et in posterum spiritalem vitam degentium firma stabilitate vobis concaedimus; et per vos in prelato venerabili monasterio hanc nostram apostolicam exarationis preceptionem perenniter permanendam concedimus atque largimur, quatinus vestro studio ea, quae ad laudem redemptoris nostri et meliorem statum predictorum venerabilium monasteriorum pertinere noscuntur, in omnibus Deo auspice pro aeterna excellentiae vestrae memoria et maxima remunerationis mercaede nihilominus proficiant; decernentes itaque, si quo tempore preceptum illud, quod a sancte+ recordationis predecessore nostro, beatissimo domno Zacharia papa, quod Carlomanno germano vestro de eodem monasterio emissum est, vel aliud quodlibet de ipsis prefatis monasteriis munimen ibi repertum fuerit, causam inanem atque vacuum esse, nullam in se habentem firmitatem; statuentes interea et hac apostolica censura, divini iudicii obtestatione et anathematis interdictione, haec, que+ ad laudem Dei dinoscimur constituisse, pro sustentatione peregrinorum, ut dictum est, et cuncte monachorum illic consistentis congregationis stabilitate in perpetuo permaneri inlibata.

Codex Carolinus

Epp. 3, Epist.: 68, pag.: 598, lin.: 1

Et ideo poscentes vestram a Deo promotam regalem clementiam petimus, ut, sicut a vestra prerectissima excellentia beato Petro, nutritori vestro, pro luminariorum concinnationes atque alimoniis pauperum Savinense territorium sub integritate concessum est, ita eum tradere integro eidem Dei apostolo, praesidiante vestro praecellentissimo annisu, dignemini.

Codex Carolinus

Epp. 3, Epist.: 95, pag.: 639, lin.: 12

Si autem aliquis habeat filium unicum, gaudet de illo magis, quia solus omnia possessurus est et non habebit, qui cum eo dividat hereditatem, ut pauperior remaneat.

Epistolae aevi Merovingici

Epp. 3, Epist.: 11, pag.: 451, lin.: 36

Da quantum potes pauperibus; 'thesauriza tibi thesauros in ce+lo', ut impleatur in te illud: 'Dispensit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in saeculum saeculi'; sicut scriptum est: sicut aqua extingui ignem, ita helemosina peccatum totum.

Epistolae aevi Merovingici

Epp. 3, Epist.: 11, pag.: 453, lin.: 3

'Dispersit, dedit pauperibus, iusticia eius manet in saeculum saeculi'.

Epistolae aevi Merovingici

Epp. 3, Epist.: 13, pag.: 456, lin.: 23

Ut autem sicut fide, ita et actione vincatis, necessarium esse valde prospeximus, aecclesiasticas vobis utilitates, quas et diligitis, commendare, ut, quod pauperes beati Petri apostolorum principis vestro sunt largitatis munere consecuti, vobis suffragantibus valeat augmentari.

Epistolae aevi Merovingici

Epp. 3, Epist.: 15, pag.: 458, lin.: 21

Ergo si tu, domine, bona postulas a Deo, et si fueris mensuratus in verbis, firmus in dictis, foederatus in animo, in caritate locuples, in bonitate subtilis, in salutatione receptaculum habens, in dispensatione sensatus, in iudicio rectus, in vindicta pius, in pauperibus misericors: Dominus augebit annos tuos longaevos, sicut fuit antecessoribus tuis regibus, qui in hoc saeculo nobiliter regnaverunt.

Epistolae aevi Merovingici

Epp. 3, Epist.: 15, pag.: 459, lin.: 38

Ergo tu expecta Dominum, ut ipse custodiat viam tuam, ut et tu cum pace inhabites terram; custodi autem veritatem et vide aequitatem, quia 'salus est iustorum a Domino, et ipse protector est eorum in tempore tribulationis: adiuvabit eos Dominus et liberabit eos et salvos faciet eos et eruet eos a peccatis eorum'; ostendet et Dominus misericordiam suam timentibus se, sicut tibi faciet, si fueris pius et misericors et timens Deum, consolator pauperum, quia sic in psalmo dicitur: 'Beatus qui intellegit super egenum et pauperem; in die mala liberabit eum Dominus; Dominus conservet eum et vivificet eum et beatum faciet eum'.

Epistolae aevi Merovingici

Epp. 3, Epist.: 15, pag.: 460, lin.: 2

Et illi viri beati sunt, qui in hoc principio regni tui, quod modernis temporibus, Domino donante, regis bona gerunt, recta prosecuntur atque iustitiam faciunt; quia, si in istis meditantur et tibi vivendi solatium praestant, et insuper mercedem futuram in cunctis sibi adquirunt, quod longe lateque tam in tuo regno quam et in longinquis patriis magnam esse nobilitatem personarum in palatio gaudebunt, ubi veritas non abnegatur, sed iustitia pronunciatur, ut, abstersa mundana cupiditate, aequitatis radiante lumine, sic iustitia procedat, ut cum laude clarificetur Deus iustoque iudicio in cauto sancto palatio iudicato laetificentur et exultent pauperes, viduae defensionem habeant, orfani tutelam suscipiant.

Epistolae aevi Merovingici

Epp. 3, Epist.: 17, pag.: 466, lin.: 14

Illud namque summopere cavendum est, ut, quos divina pietas de cura rerum temporalium liberavit,

nullatenus ad eam nec corpore nec animo revertantur, et, si qua sunt, que+ iure legitimo debentur, cum omni festinatione vendita aut data vel etiam dispensata **pauperibus**, ad thesaurum caelestis regni et aeternam beatitudinem animus incalescat.

Hadrianus I, papa, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 2, pag.: 35, lin.: 10

Ecce dixi vobis, non dico: Dampnemini, quia habetis; sed dampnemini, si de talibus presumatis, si de talibus inflemini, si propter talia magni vobis videamini, si propter talia **pauperes** non agnoscatis, si generis humani conditione communem propter excellentem vanitatem obliviscamini.

Hadrianus I, papa, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 2, pag.: 41, lin.: 8

Ex libro beati Augustini de tractatu Proverbii Salomonis infra cetera: Invenis hominem porrigente manu eleemosinas **pauperum**, nec tamen de Deo ibi cogitante, sed hominibus placere cupiente.

Hadrianus I, papa, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 2, pag.: 57, lin.: 12

Si enim ubique christianorum ecclesiae canonice intactas suas possident dioceses, quanto amplius sancta catholica et apostolica Romana ecclesia, que est caput omnium Dei ecclesiarum, sua diocesi, videlicet archiepiscoporum et episcoporum, immo et patrimonia pro luminariorum concinnatione atque alimoniis **pauperum** inrefragabili iure et tenere et possidere modis omnibus debetur!

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 3, pag.: 22, lin.: 5

Denique sicut pervigil pastor contra bestias oves custodire solet, ita Dei sacerdos super gregem Christi sollicitus esse debet, ne inimicus vastet, ne persecutor infestet, ne potentioris cuiusque cupiditas vitam **pauperum** inquietet, dicente propheta: "Si non adnuntiaveris iniquo iniquitatem suam, sanguinem eius de manu tua requiram: si autem adnuntiaveris et non egerit poenitentiam, tu animam tuam liberasti, ipse in peccato suo morietur".

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 3, pag.: 24, lin.: 30

XIII. Decima tertia admonitio fuit, ut potentes et divites iusta iudicia statuant, nec personam divitis accipiant, nec **pauperes** contemnant, neque a rectitudine iudiciorum deviant, nec munera super innocentes accipiant, sed in veritate et iusticia dicente propheta: "Iuste iudicate, filii hominum".

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 3, pag.: 24, lin.: 46

Rursum clamat propheta dicens: "Eripite pauperem et egenum de manu peccatoris liberate".

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 13, pag.: 38, lin.: 28

Paene mihi melius esset te pauperem habere praesentem, quam divitem absentem.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 16, pag.: 43, lin.: 26

Tales consuetudines olim populo Dei nocuerunt et eum paganis gentibus dederunt in obprobrium, dicente propheta: "Ve vobis, qui vendidistis pauperem pro calciamentis", id est animas hominum pro ornamentis pedum.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 16, pag.: 44, lin.: 3

Satietas divitis esuries est pauperis.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 17, pag.: 46, lin.: 8

Esto miseris consolator, pauperibus pater; omnibus affabilis, donec intellegas, quid cuique respondeas; et semper tua responsio sale sit sapientiae condita, non temeraria sed honesta, non verbosa sed modesta.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 18, pag.: 50, lin.: 18

Bona vero sunt opera, per quae ascendere in caelum possumus: caritas Dei, honor illius et timor, vigiliae et orationes ad Deum, dilectio hominum et misericordia in homines et remissio peccantibus in nos, iustitia in iudiciis, veritas in verbis, patientia in adversitatibus, nemini reddere malum pro malo, elimosyna in pauperes, benignitas in omnes homines, pietas ad amicos, fides recta in Deum, spes firma in illius bonitatem, modestia in vestimentis et in omni usu saeculi temperantia, continentia in cibo et potu, in mente humilitas, in moribus honestas, in omni vita aequitas.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 20, pag.: 58, lin.: 7

Vestiat et satiatur Christus in paupere, ut hec faciens regnes cum Christo.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 26, pag.: 67, lin.: 24

Et in diversarum auditu causarum iustitia semper resonet in ore; et ex intimo cordis affectu miserorum procedat consolatio; et spes aequitatis non fallat advenientes; nec pietatis desint suffragia confugientibus ad vos, quia pietas in pauperes gesta aeterna remuneratur beatitudine.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 31, pag.: 73, lin.: 10

Magna est elemosina pauperem cibo pascere corporali; sed maior est animam doctrina spiritali satiare esurientem.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 32, pag.: 73, lin.: 33

In pannoso paupere Christus non despiciatur, sed in domum deducatur, foveatur et reficiatur, quia refectio egeni salus est divitis.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 33, pag.: 74, lin.: 30

Fac ut cotidie pauperes de pane tuo comedant, quia miserorum consolatio tibi erit aeterna remuneratio.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 37, pag.: 80, lin.: 2

Dives moritur similiter sicut et pauper, et una est amborum conditio; nisi forte quis melior altero fiat.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 40, pag.: 83, lin.: 26

Sit tua manus pauperibus larga, amicis benigna.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 53, pag.: 97, lin.: 21

Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 69, pag.: 113, lin.: 17

Horum duorum praeceptorum flores sunt pax patientia et humilitas, bonitas, benignitas et misericordia, iustitia iudicium, defensio miserorum, elemosina pauperum, castitas corporis, orationum instantia, ieiunii assiduitas, linguae utilitas et modestia totius corporis.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 74, pag.: 117, lin.: 4

Curamque ubique habeas maxime pauperum, viduarum et orfanorum, ut audias in die tremendo a deo Christo cum aliis elemosinam facientibus: "Quamdiu uni ex his minimis fecistis, mihi fecistis".

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 74, pag.: 117, lin.: 19

Si divites pauperum munuscula non spernunt, cur et vestrae flumina sapientiae nostrae rivulos intelligentiae respuere debent?

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 79, pag.: 120, lin.: 27

Ideo utrumque facere debet qui potest et pauperi larga porrigere manu quod indiget et esurientem animam salutifera ammonitione reficere; maxime, qui praesunt aliis et multorum curam habere videntur.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 79, pag.: 121, lin.: 26

Sanctorum festivitates cum laude divina et pauperum elymosina frequenter honora, quatenus eorum merearis intercessione illorum esse particeps beatitudinis.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 88, pag.: 132, lin.: 26

Esto pauperibus et miseris quasi pater, humilis in ministrando, largus in dando; quatenus illorum benedictio veniat super te.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 99, pag.: 144, lin.: 1

Et qui de persecutore fecit praedicatorem et de stercore erigit pauperem, ut sedeat cum principibus, ipse potest de arida cordis mei caute rivulos vivi fontis et in vitam salientis producere aeternam; quanto magis de vestro pectoris abundantissimo flumine Geonica fluentia per totam Nilotici ruris latitudinem ad fecundandos diversi generis flores diffundere valet.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 111, pag.: 161, lin.: 20

Esto in consilio suavis et in opere strenuus; pacificus in domo, prudens in legationibus; pius in pauperes et miseros, iustus in iudiciis, largus in elymosinis; ut ex temporalibus divitiis tuis aeternas Christi merearis in caelis.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 114, pag.: 168, lin.: 21

Nam manus pauperis gazofilacium est Christi.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 114, pag.: 169, lin.: 20

Consideret quoque tua diligentissima in elemosinis pietas, ubi xenodochia, id est hospitalia, fieri iubeas, in quibus sit cotidiana pauperum et peregrinorum susceptio; et ex nostris substantiis habeant solatia.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 124, pag.: 183, lin.: 11

Omnino habeas in comitatu tuo prudentem dispensatorem, qui pauperum curam sollicita pietate praevideat.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 124, pag.: 183, lin.: 12

Melius est pauperes edere de mansa tua, quam istriones vel luxoriosos quoslibet.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 127, pag.: 188, lin.: 34

Vestram autem scientes fructificatam in omnibus bonis precelsa scientia, ad memoriam deducimus, qualiter sanctae recordationis quod Offa rex pro victoriis regni, quam tenuit, beato Petro auctori suo signiferum et comitem in ipso regno utens atque amplectens, coram synodo tam omnibus episcopis seu principibus atque optimatibus cunctoque populo insulae Bryttanniae morantibus quamque et nostri fidelissimi missi Georgii et Theophilacti, sanctissimis episcopis, votum vovit eidem Dei apostolo beato Petro clavigero regni caelorum: ut per unumquemque annum, scilicet quantos dies annus habuerit, tantos mancusas eidem Dei apostolo aecclesiae, nimirum trecentos sexaginta quinque, pro alimoniis pauperum et luminariorum concinnationes emittere.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 128, pag.: 190, lin.: 10

Simul et praedicatio tua in omnibus locis fiat sive pro episcopis omnibus in communi synodo: de iustis ordinationibus et praedicationis instantia et officiis aecclesiasticis et baptismi sanctitate et elemosynarum largitione et pauperum cura per singulas aecclesias atque parochias, maxime in veneranda gente, cui te Deus pastorem praeesse voluit.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 131, pag.: 197, lin.: 10

Si habes, unde pauperibus porrigere manum possis, quia manus pauperis gazophilacium est Christi, nec de opere misericordiae te iuste excusare poteris, dum calix aquae frigidae mercede remunerabitur perpetua: visitare infirmos, maerentes consolari, hospitibus occurrere, fame vel siti laborantes reficere, possessio est regni Dei in caelis: sicut in evangelio legitur.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 161, pag.: 260, lin.: 5

Sit lectio crebra, et ieiunia sobria et convivia modesta et honor hospitum et ordinatio pauperum et cura familiae et diligentia in populo.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 166, pag.: 268, lin.: 29

Igitur ab ipso Deo Dei filio praedicata est in duobus minutis pauperrimae viduae sanctissima devotio.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 167, pag.: 275, lin.: 26

Nam pauperis manus gazofilacium est Christi.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 169, pag.: 278, lin.: 15

Et ut viduarum, orphanorum, et pauperum maxime curam habeant.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 173, pag.: 287, lin.: 20

Clamores pauperum cordis audiat affectus, et larga manus miseriam illorum refoveat.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 173, pag.: 287, lin.: 21

Magnum est debitorem te habere Deum, quia beneficia pauperum Christi retributio compensat, et quod miser non valet remunerare, hoc omnium Dominus dignabitur reconpensare.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 182, pag.: 302, lin.: 9

Memento Dominum dixisse, quod et Lazarus pauper, ulceribus plenus, iacebat ad ianuam divitis, cupiens saturari de micis, quae de mensa divitis cadebant, et nemo illi dabat; sed et canes vaniebant et lingebant ulcera eius.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 182, pag.: 302, lin.: 19

Memento quid scriptura dicat: "Nonne Deus pauperes elegit in mundo, divites in fide, et heredes regni"?

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 186, pag.: 312, lin.: 29

Sed pro dolor! rari inveniuntur, quorum ingrata in Dei timore mens omnem respuat cupiditatem, et via regia inter personas divitum et pauperum miseras pergere velit, Salomone adtestante: "Munera excecant corda prudentum, et subvertunt verba iustorum".

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 196, pag.: 324, lin.: 22

Collige multorum margaritas in spiritalis thesauri cubile et pasce ex eo pauperes Christi.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 196, pag.: 324, lin.: 29

Scis enim optime parvis parva sufficere, nec ad mensam magnatorum pauperum turbam accedere posse.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 207, pag.: 345, lin.: 21

Ita pietas tua meas litteras legat, sicut rosam de spinis, ut, si quid boni odoris in eis invenias largitori omnium bonorum gratiae agantur, qui potens est de pulvere rosam creare et de stercore erigere pauperem, ut solium gloriae teneat et sedeat cum principibus populi sui.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 209, pag.: 347, lin.: 21

Tamen, ut dixi, sapientia tua consideret, quem habeas profectum in habendo res alienas, si sufficiant tibi ad elemosinarum in miseros largitionem; si scolam legentium habere possis; si pauperes vestire, si peregrinos recipere, si quiete vivere, si pacem cum eis, qui foris sunt, habere valeas.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 209, pag.: 349, lin.: 12

Esto in cibo modestus, in poculo parcus, in loquendo sobrius, in vigiliis devotus, ad omne opus Dei promptus, pius ad pauperes et infirmos, consolator merentium, adiutor laborantium, conpatiens miseriis omnium; largus in elemosinis secundum vires habendi, memorans evangelicae viduae duo minuta, prophetamque dicentem: "Frange esurienti panem tuum"; honeste praevidens discretionem aelymosinae ita, ut utroque, et danti et accipienti, solatium esset.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 224, pag.: 367, lin.: 33

Nec tibi, deprecor, onerosum esse literarum ammonitio mearum; quia opto te in Dei voluntate proficere et salutem operari animae tuae in elymosinis ad pauperes, et iustitia ad omnes, et misericordia ad miseros, et consiliis bonis, quae domno imperatori et regno Francorum proficiant ad salutem et prosperitatem.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 225, pag.: 369, lin.: 32

Felix, qui sarcinam divitiarum in pauperum dividit solacia; sciens pauperum manus gazophilacium esse Christi, qui se testabitur in die magno accepisse quicquid minimis suis in hac erogabitur luce.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 241, pag.: 387, lin.: 4

Vilis pauperum persona scelera abscondit inmania; dignitas creberrima vix celat, quae gerit.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 242, pag.: 388, lin.: 28

Haec vigeat in cordibus nostris, non vana auri vel argenti species: quae non prosunt possidentibus illa, sed magis obsistunt, nisi eis, qui illa uti ad salutem animae suae in largitionibus pauperum didicerint et opere perfecerint.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 244, pag.: 393, lin.: 4

Esto pauperum pater, ut de pane tuo manducent, quia in paupere Christus reficitur.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 244, pag.: 393, lin.: 6

Esto inreprehensibilis et morum dignitate, magnificus in sanctitate, laudabilis in ratione dati et accepti, iocundus in verbis, gaudens in aspectu, laetus ad miseros, largus ad pauperes, omnibus odor vitae factus, ut ex omnibus, Christi gratia consequente, mercedem habere merearis.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 246, pag.: 398, lin.: 26

Hoc populus partim videns, partim audiens, fuit subito clamor ingens et concursus populi, maxime pauperum, ex omni parte civitatis.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 249, pag.: 402, lin.: 33

Ego vero, pauper et peregrinus in hoc seculo, Deum timeo, perpetuae salutis animae meae quantulamcumque curam habens; quamquam minus perfecte hoc in vita claruisset mea.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 251, pag.: 407, lin.: 1

Idcirco iniquas nominavit huius seculi divitias, quia mammona Syra est lingua, et latine divitiae dici possunt, quia divitiae aut per iniquitatem congregantur, aut inique pauperibus subtrahuntur.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 251, pag.: 407, lin.: 8

In quem librum ex sanctorum opusculis patrum, ac maxime de beati Hieronimi commentario, parvum composui breviarium, vestri causa, nati karissimi, quatenus paterna sollicitudine ammonerem vestrum nobile ingenium, ne nimio amore studeatis caducis et cito transitoriis inhiare divitiis, quae citissime velut volatiles recedunt umbrae, et ut, si quid supersit in eis necessario vitae vestrae stipendio, pauperibus erogare studeatis, quia, ut idem Salomon ait, "Redemptio animae viri, propriae divitiae eius".

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 253, pag.: 409, lin.: 5

Sed vix ibi creditur firma esse, ubi indicio quolibet non apparet, sive in solatio pauperum, sive in exhortatione ad fratres, qui proximi sunt, sive in scribendo ad longinquos corpore, proximos siquidem spiritu.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 264, pag.: 422, lin.: 1

Vestrae vero devotionis sanctitas praedicet Odulfo nostro olim amico verbum vitae saepius, ut sit iustus in iudiciis, et misericors in pauperes, quia scriptum legimus: "Misericordia et veritas custodiunt principem" et exaltant ambulantes in eis.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 265, pag.: 423, lin.: 19

Si apostolico exemplo vivamus, et pauperem agamus vitam in terris, sicut illi fecerunt, saeculi servitium iuste abdicamus.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 277, pag.: 434, lin.: 8

Pauperum memor esto in elymosinis et miserorum in defensione et peregrinorum in solacio, ut Deus tibi reddat in die magno, ubi dividet omne humanum gens in duas partitiones, aliis propter duritiam cordis indeficientes tormentorum flammis, aliis propter misericordiae opera et caritatis officia perpetuae beatitudinis regnum.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 280, pag.: 438, lin.: 1

Si quid, quod absit, contra christianae auctoritatem religionis principes agere inter vos saeculares inveniuntur, ammoneant eos sedula sacerdotes Christi praedicatione malas amittere consuetudines, et bonis potestatem suam ornare moribus, et ut vivant in castitate, unam habentes uxorem secundum evangelicae praeceptum auctoritatis; iustissimoque iudicio causas discernant populi, et misericordiam faciant in pauperes et miseros.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 280, pag.: 438, lin.: 29

Singuli humilitatem habeant in discendo, et devotionem in docendo, et diligentiam in misericordiae operibus ad pauperes et miseros: nullusque senior sive iunior, saecularis vel monasterialis, vir quae femina sua erubescat confiteri peccata, atque per poenitentiam emendare, quicquid contra Dei voluntatem fecisset.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 281, pag.: 439, lin.: 17

Melius est Deo placere quam histrionibus, pauperum habere curam quam mimorum.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 300, pag.: 459, lin.: 13

Expende in pauperum solacia, quod in tanti itineris viaticum tibi praeparasti.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 302, pag.: 460, lin.: 19

Tu vero, vir optime, semper quae Deo placeant fac aliisque suadeas; ut benedictio Dei te ubique comitetur, et proficias in consilio salutis tuae, multorumque profectu, populo iustitias faciens, pauperibus misericordiam, ecclesiis Christi honorem, ut servorum Dei intercessio domini Iesu clementiae te cotidie commendat.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 302, pag.: 460, lin.: 24

Habeto pauperum curam, qui ante hostium convivii tui stare solent.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 302, pag.: 460, lin.: 24

Quia in pauperibus Christus suscipitur, qui dicturus est in die iudicii illis, qui elymosinam pauperibus diligenter faciunt: "Quamdiu uni ex minimis fecistis, mihi fecistis".

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 302, pag.: 460, lin.: 26

Quos sequitur illa felicissima sententia, quam Dominus dicturus erit illis, qui in hoc saeculo in pauperes peregrinos miseros et infirmos benigni fuerunt, dicentis: "Venite, benedicti patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est ab origine mundi".

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 305, pag.: 465, lin.: 7

Ubi non est distinctio, quis esset in seculo laicus vel clericus, dives vel pauper, iunior vel senior, servus aut dominus, sed unusquisque secundum meritum boni operis perpetua coronabitur gloria. Amen.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 308, pag.: 472, lin.: 33

Sunt etiam et qui priore versu hanc laudem aptare volunt, ubi dicitur: "Edent pauperes et saturabuntur et laudabunt Dominum, qui requirunt eum".

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 311, pag.: 480, lin.: 40

Ad te qui veniat, tristis non exeat umquam; Sis spes pauperibus atque salus miseris.

Alcuinus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 311, pag.: 481, lin.: 23

Tunc memor esto mei et die: "Mitissime Christe, Pauperis Albini nunc miserere, precor".

Amulo Lugdunensis, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 1, pag.: 367, lin.: 8

Ibi itaque unaqueque plebs pupillis et viduis, pauperibus et peregrinis, de facultatulis quas Deus tribuit elemosynarum largitionem exhibeat, hospitalitatis officia impendat et quo[d]cumque in comesationibus et ebrietatibus et quaestu hominum vanorum consumere solebat, in istiusmodi suis et proximi salubribus utilitatibus expendat.

Dungalus Scotus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 4, pag.: 580, lin.: 7

Nos ergo pauperes et peregrini oneri forsitan et fastidio vobis videamur esse propter nostram multitudinem et inopportunitatem et clamositatem; sed tamen vos, quos Deus sustentatores nostros constituit, quantum patienter sustinueritis, sicut scriptum est: "Ab inope non auferas oculos tuos propter iram", quantumque libenter propter Deum susceperitis, tantum vera et indeficientia vobis bona succrescent.

Dungalus Scotus, Epistolae

Epp. 4, Epist.: 6, pag.: 581, lin.: 24

Confidens ergo, domine dilectissime, de vestra pietate et benignitate, ausus sum vobis commemorare et suggerere de illo opere misericordiae et elemosynarum, quod olim ego praesens vos cum mira mentis alacritate et humilitate exercere vidi; ut non aliquando in vestro monasterio et in reliquis vestrae potestatis locis tepescat et refrigescat, nec in illis occasiones quaedam inhumanitatis et inmisericordiae, quas non mandavit Deus, excogitentur contra pauperes et peregrinos supervenientes.

Einhardus, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 47, pag.: 133, lin.: 18

Duo pauperes homines confugerunt ad limina beatorum Christi martyrum Marcellini et Petri, fatentes se culpabiles esse; qui in presentia vestra convicti fuerunt de quodam furtu, quod commiserunt furando feramina in dominica foraste; cuius partem compositionis iam solverunt, et adhuc solvere debent.

Epistolae Colonienses

Epp. 6, Epist.: 1, pag.: 242, lin.: 23

Foenoratur Domino qui miseretur pauperi.

Epistolae Langobardicae

Epp. 3, Epist.: 19, pag.: 712, lin.: 40

Unde die noctuque proclamantes, terra prostrati acsi praesentialiter ante apostolici nostri domini obtutibus erimus propter redemptionem omnium nostrum; unde noster pius egregius solertissimus dominus agone precepti suae auctoritatis sibi a beato concessae Petro iam enituit nunc deposci perlustrari, ut saeviente mercenarii morsu oppiletur os et dispersus grex innocens Istriensis provinciae per vigore apicibus vestris apostolicis certaminibus merita revocetur ad caulas salutis, ut, sicut a priscis temporibus sub uno pastoralis gubernaculo fuit grex adscita, conscia ovili, precamus, de manibus gentis eripiat Langobardorum, ut vigor et dignitas beati Petri et vestra pollulet satis, ut iam amplius ab ipsis perfidis Langobardis sanctorum patrum non prevaricetur canonica norma nec sanctorum ecclesiarum Dei obscurantur luminaria nec pauperes populi, qui magnam vim sub eorundem horribile iugum assidue sustentant, amplius iam dilanietur eorum oppressionibus, sed, redempti a Domino et a beato Petro per magni et benigni pastoris agonem, pro vita et incolumitate nostri apostolici domini incessanter Christi dei nostri misericordiam ingemiscentes valeant exorare; quia et -- ut certum sit potestati vestrae plenissime -- sicuti qui sitiens in ardore ad fontem vivum velocius concurrit, ita et populus Istriae provinciae redemptionem et protectionem a Deo et beato Petro per vestram apostolicam dispositionem desiderant et exposcunt, cognoscentes magnam et ineffabilem Dei nostri misericordiam, quam erga Ravennatum civitatem eiusque pertinentibus oppidis et finibus per vestra apostolica auctoritate et defensione ostendere dignatus est; quia iam non sufferunt pauperes illi quotidianis diebus collectas faciendo Longobardorum, tam milites quamque famuli omnium ecclesiarum necnon et quae prima est dominica nostra sancta Romana ecclesia -- sine reverentia et de eius servientibus sicut et de nostra et aliis ecclesiis aequales collectas ex tritico et singula animalia assiduam consuetudinem faciunt; quod numquam auditum est in provincia illa quamque nec potest quispiam duobus servire dominis.

Epistolae Langobardicae

Epp. 3, Epist.: 19, pag.: 713, lin.: 25

Nostra autem parvitas, proxime manens et haec omnia veraciter perscrutans, clamorem pauperum, que subvenire nequeo, vestris mitissimis auribus intimare presumo, confidentes in magna misericordia omnipotentis Dei nostri pro beati Petri intercessionibus dignis, quod vester apostolicus apex haec cuncta superius adscripta forte citius valebit eicere et perpetua securitate condonare.

Epistolae variorum

Epp. 5, Epist.: 2, pag.: 301, lin.: 26

Ideoque, piissime imperator, qui omnibus pauperibus, etiam cunctis indigentibus stabile refugium pro Dei amore misericorditer impendere non cessatis, nobis quoque paterna hereditate despoliatis, pro vestra elymosina auxiliari sub hac reclamatione nostra utcumque faciatis, et per fideles vestros idipsum investigare dignemini, utrum iuste ad nos pertinere debeat an non, si tamen apud vestram sanctissimam decretum fuerit excellentiam.

Epistolae variorum

Epp. 5, Epist.: 7, pag.: 309, lin.: 22

Distructa sunt synodochia vel pauperum susceptiones.

Epistolae variorum Carolo Magno regnante scriptae

Epp. 4, Epist.: 7, pag.: 503, lin.: 15

Item dixit Deus ad Moysen de regibus: "Cum sederit in solio regni sui, numquam recedet liber legis de manibus suis: non uxores plures habeat; non superbum super coetaneos suos, non elatum, non invidiosum" et reliqua; sed recte iudicare inter pauperem et potentem, et pauperem eripere de manu potentis [et reliqua].

Epistolae variorum Carolo Magno regnante scriptae

Epp. 4, Epist.: 7, pag.: 503, lin.: 32

In his, adtende diligenter, prima est veritas in rebus regalibus; secunda patientia in omni negotio; tertia largitas in muneribus; quarta persuadibilitas in verbis; quinta malorum correptio et constrictio; sexta bonorum elevatio et exaltatio; septima levitas tributi in populo; octava aequitas iudici[i] inter divitem et pauperem.

Epistolae variorum Carolo Magno regnante scriptae

Epp. 4, Epist.: 12, pag.: 509, lin.: 7

Volueram equidem tuis imperiis iam ante parere; sed, utpote pauper et cui desunt librarii, prius hoc facere nequivi, maxime cum me tam proluxa validudo contriverit, ut a mense Septembrio pene usque ad diem nativitatis Domini lectulo detentus sim nec licuerit clericulo illi, qui haec eadem utcumque scripsit, manum ad atramentarium mittere.

Epistolae variorum Carolo Magno regnante scriptae

Epp. 4, Epist.: 15, pag.: 518, lin.: 29

Ea vero, si tamen inveniri potuerint, quae solis perfusa radio aureum fingant decorem in cortice rationalique decerpta pollice discoloribus depictis palmulis vestro reponantur iudicio redolentia in canistris, ad usus utique fruentium, etsi non digna nobilium, pauperum forsitan necessario reservata.

Epistolae variorum Carolo Magno regnante scriptae

Epp. 4, Epist.: 17, pag.: 524, lin.: 45

Allegoricae autem, qui a redemptore nostro secius sacratiusque datur intellegi, in quo duodecim apostoli quasi duodecim menses, omnesque electi eius veluti multorum dierum summa per hoc sacratum numerum, trecentorum videlicet sexaginta et sex, qui quasi in uno conglutinati corpore continentur, ipse insinuat qui per Esaiam prophetam de semetipso protestatur dicens: "Spiritus Domini super me, eo quod unxerit Dominus me, evangelizare pauperibus misit me, praedicare annum acceptabilem Domino et diem redemptionis Dei nostri". Amen.

Epistolae variorum Carolo Magno regnante scriptae

Epp. 4, Epist.: 18b, pag.: 526, lin.: 14

Res ecclesiae, quae vocatae sunt [vota] fidelium, pretia peccatorum et patrimonia pauperum, quibus fideles fidei ardore et Christi amore succensi ob animarum suarum remedium et caelestis patriae desiderium sanctam ditaverunt ecclesiam, ut his ecclesia Dei exornaretur et milites Christi alerentur, pauperes recrearentur et captivi pro temporum oportunitate redimerentur, rapientes non ut pastores, sed ut praedones, in militiam et vanitatem mundanam contra ius divinum

expendere non detrectant.

Epistolae variorum Carolo Magno regnante scriptae

Epp. 4, Epist.: 23, pag.: 533, lin.: 2

Non nos ad hunc conficiendum libellum spiritus commovit presumptionis, sed dilectionis et caritatis, alioquin incongruum videretur omnibus et ineptum, ut servi domino, humillimi excelso, pauperes potenti, famuli clarissimo regi convivium prepararent, et quem ab infancia multiplex cornigerum pennigerumque cibus nutrit, et multigenae regiaeque divitiae regio educarunt in gremio, ad nostrum modicum et olericum regem invitaremus pabulum, quasi nostra insulsa nec ad purum decocta potestati regiae sufficeret olla.

Epistolae variorum Carolo Magno regnante scriptae

Epp. 4, Epist.: 30, pag.: 544, lin.: 28

Habent in beneficio colonicas vestitas XXII, absas XXI, et sunt pauperes numero XII, qui de suprascriptis rebus accipiunt tertiam portionem.

Epistolae variorum s. IX medio usque ad mortem Karoli Calvi scriptae

Epp. 6, Epist.: 27, pag.: 188, lin.: 41

Quaecumque iniqua vel inhonesta aut certe periculosa in gregibus Christi vobis commissis, in potentibus et nobilioribus et in minoribus et pauperibus, in masculis sive in feminis conspiciere et intellegere potestis, sine favore aut aliqua personarum acceptione ostendere eis contendite; et unicuique peccata et iniquitates suas absque tarditate et neglegentia vel certe verecundia annuntiate, et de omnibus sceleribus suis consilium congruum eis praebete et scientiam Domini nobis omnibus comminantem per omnia formidate: "Si non annuntiaveris, inquit, iniquo iniquitatem suam, animam eius de manu tua requiram".

Epistolae variorum s. IX medio usque ad mortem Karoli Calvi scriptae

Epp. 6, Epist.: 27, pag.: 189, lin.: 13

Sunt namque vicia et peccata, per quae diabolus mortales seducit et decipit et ad hoc assidue laborat, ut eos secum ad infernum demergat et morte perpetua damnet, id est cupiditas, superbia, homicidium, adulterium, sacrilegium, fornicatio, rapina, periurium, falsum testimonium, invasiones rerum ecclesiasticarum, oppressiones pauperum, infractiones ecclesiarum, dehonorationes sacerdotum, iuramenta illicita, maledictiones pessimae, conspirationes iniquae, detractioes, susurrations, discordiae, invidiae, odia, ebrietates, inhonesta lucra, iudicia iniusta, mensurae inaequales, amicitiae per sacramentum promissae et violatae, res ecclesiasticae ab ecclesiis subtractae et in proprias redactae, decimae et nonae ab ecclesiis, quibus debitae sunt, subtractae et multa alia quae Dominus et redemptor noster prohibet et diabolus hostis et inimicus noster suadet.

Epistolae variorum s. IX medio usque ad mortem Karoli Calvi scriptae

Epp. 6, Epist.: 27, pag.: 190, lin.: 7

Ipse enim praecepit: "Nec accipias personam pauperis nec honores vultum potentis.

Epistolae variorum s. IX medio usque ad mortem Karoli Calvi scriptae

Epp. 6, Epist.: 27, pag.: 191, lin.: 1

Si qui vestrum cognoscant parentes suos de rebus ecclesiasticis abstraxisse aut per vim vel malum ingenium res vel hereditates pauperum vel munus potentum abstulisse et suis rebus iunxisse, misereantur, obsecro, animabus eorum et restituant ecclesiae quod illi iniuste abstraxerunt, et reddant heredibus, quoniam illis iniuste abstulerunt, scientes verissime, quod, quamdiu ipsae res a se aut a quibuscumque aliis retentae fuerint, illi, qui hoc fecerunt, in regno Dei hereditatem habere non poterunt.

Epistolae variorum s. IX medio usque ad mortem Karoli Calvi scriptae

Epp. 6, Epist.: 27, pag.: 191, lin.: 12

Vos quoque pauperes et minus potentes monemus, ut dominis vestris subiecti sitis et fideliter eis serviatis, et quod debetis sine fraude in veritate eis reddatis, scientes, quia et ipsi super vos a Deo ordinati sunt et vos illis subiecti esse debetis.

Epistolae variorum s. IX medio usque ad mortem Karoli Calvi scriptae

Epp. 6, Epist.: 31, 2, pag.: 195, lin.: 36

Vestrae nobili caritati innotescat, quod copiosam a Domino retributionem in caelestibus habebitis, si pauperculo et Scotto peregrino mihi in Domino beneficiatis.

Epistolae variorum s. IX medio usque ad mortem Karoli Calvi scriptae

Epp. 6, Epist.: 31, 2, pag.: 196, lin.: 1

Non sum grammaticus neque sermone Latino peritus, sed haec epistola quasi mea lingua pro me loquitur: Mementote, quod Christus etiam in minimis pauperculis lateat, qui vos iustis exigentibus meritis in aeterna tabernacula suscipiat.

Epistolae variorum s. IX medio usque ad mortem Karoli Calvi scriptae

Epp. 6, Epist.: 31, 3, pag.: 196, lin.: 14

Cum vestrae caritatis flagrantia erga pauperes et inopes suaviter respiret, obsecramus vestrae pietatis viscera, quatinus hunc senem nomine N., dignitate presbiterum, in Christi nomine suscipiatis.

Epistolae variorum s. IX medio usque ad mortem Karoli Calvi scriptae

Epp. 6, Epist.: 31, 4, pag.: 196, lin.: 37

Qui ergo largas elemosynas erga pauperes Christi indefessa clementia peragitis, grandis vobis elemosyna est, domne episcopo, coram Deo et hominibus, si peregrini et pauperis presbiteri res iniuste raptas pia misericordia reddi fortiter praecipiat.

Epistolae variorum s. IX medio usque ad mortem Karoli Calvi scriptae

Epp. 6, Epist.: 31, 4, pag.: 197, lin.: 3

Cito fer opem seminudo et spoliato pauperi, ut vos Christus aeterna vestiat stola.

Epistolae variorum. Supplementum

Epp. 5, Epist.: 1, pag.: 615, lin.: 11

Omnia dico ipsam universitatem, que est totum quod aliud est, quam ipse qui fecit et non est factus, sed ipse est ex quo et qui ex eo et quo; quod ipse Deus ex quo est pater dicitur a nobis, pauperibus sensu, pauperioribus verbis, quod qui ex eo filius dicitur, quod quo Spiritus sanctus.

Epistolae variorum. Supplementum

Epp. 5, Epist.: 2, pag.: 617, lin.: 21

Scis enim optime parvis parva sufficere, nec ad mensam magnatorum pauperum turba posse accedere.

Epistolae variorum. Supplementum

Epp. 5, Epist.: 4, pag.: 619, lin.: 1

Populus, iubente Domino, Israheliticus libenter munera obtulit ad fabricam tabernaculi, cuius exemplar Dei famulo Moysi fuerat ostensum in monte: alii quidem aurum et argentum vel caetera copiose metalla necnon et lapides preciosos, quidam vero ligna aut pelles rubricatas, pauperiores vero pilos caprarum, ut non vacuus appareret quispiam in conspectu Domini, quoniam non quantitatis munerum est trutinator, sed animi devoti inspector; qui duo minuta viduae inspiciens, plus eam divitibus in corbanan misisse testatur.

Ermenricus Elwangensis monachus, Epistola ad Grimaldum

Epp. 5, pag.: 536, lin.: 22

Habemus denique nos ipsius alumni pauperculi in eodem rivo maiores copias Scythico Tanay formasque ipsas Nylo praeferendas.

Frotharius Tullensis episcopus, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 9, pag.: 283, lin.: 1

Denique familiam sancti Stephani adeo praeteritorum annorum fames adnihilavit et ad tante perduxit pauperitatis miseriam, ut vix sumptibus fragilis vite sustemptari ullatenus valeant.

Grimaldus Sangallensis abbas, Praefatio libri

Epp. 5, pag.: 579, lin.: 32

Nam, sicut quorundam relatu didicimus, domnus apostolicus in eisdem diebus a stationibus penitus vacat, eo quod, ceteris septimanae feriis stationibus vacando fatigatus, eisdem requiescat diebus, ob id scilicet, ut tumultuatione populi carens et elemosinas pauperibus distribuere et negotia exteriora liberius valeat disponere.

Hincmarus Remensis, Epistolae (1-206a)

Epp. 8,1, Epist.: 126, pag.: 63, lin.: 5

Non enim sine pavore cor vestrum transire potest, quod Dominus per Esaïam dicit: 'Rapina pauperis in domo vestra' 'et causa viduae non ingreditur ad eos'; et: 'A planta pedis usque ad verticem non est in eo', id est in regno isto, 'sanitas'.

Hincmarus Remensis, Epistolae (1-206a)

Epp. 8,1, Epist.: 126, pag.: 63, lin.: 17

Unde timere vos scio, quod omnis propter hoc deprecatur ecclesia: 'Exurge, domine Deus, exaltetur manus tua', id est ad vindictam, 'ne obliviscaris pauperem populum'.

Hincmarus Remensis, Epistolae (1-206a)

Epp. 8,1, Epist.: 126, pag.: 63, lin.: 19

Et Dominus, qui non mentitur, repromittit dicens: 'Propter miseriam inopum et gemitum pauperum nunc exurgam, dicit Dominus', id est iam iamque in proximo vindictam exercebo.

Hincmarus Remensis, Epistolae (1-206a)

Epp. 8,1, Epist.: 126, pag.: 65, lin.: 21

Quod similiter credere nolui, sciens vos corde retinere quod Dominus dicit: 'Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis, et ipse clamabit et non exaudietur.'

Hincmarus Remensis, Epistolae (1-206a)

Epp. 8,1, Epist.: 134, pag.: 77, lin.: 15

Et item in psalmo scriptum est: 'Intende, prospere procede et regna: propter veritatem et mansuetudinem et iustitiam', quia veritatem exsequens mansuetudinem cum iustitia conservabit, ut nec zelum rectitudinis in mansuetudinis pondere derelinquat nec rursum pondus mansuetudinis rectitudinis zelo perturbet; quoniam, ut Sapientia dicit: 'Rex, qui sedet in solio iudicii, dissipat omne malum intuitu suo'; et item: 'Rex, qui iudicat pauperes in veritate, thronus eius in aeternum fundabitur'.

Hincmarus Remensis, Epistolae (1-206a)

Epp. 8,1, Epist.: 179, pag.: 171, lin.: 9

Cuius herodii domus, id est rectores ecclesiae, dicente Paulo 'quae domus sumus nos', duces passerum, mundi videlicet contemptorum, super egenum et pauperem intellegentium, sumptibus sustentatorum esse noscuntur.

Hincmarus Remensis, Epistolae (1-206a)

Epp. 8,1, Epist.: 179, pag.: 171, lin.: 11

Et nec in minore herodii genere haec intellegentia abhorret a vero, cum dicitur: 'Herodii domus dux est eorum'; quia iuxta apostolum Christus, cum dives esset, propter nos pauper factus est, ut

nos ipsius inopia ditaremur.

Hrabanus Maurus, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 5, pag.: 388, lin.: 20

Memor illius praecepti, quod per vas sibi aptum olim sapientia protulit dicens: "In tota anima tua time Deum et sacerdotes illius sanctifica, datum brachiorum tuorum et sacrificium sanctificationis offeras in initia sanctorum", decrevi, sancte pater, opus, quod divina largiente gratia in expositionem sancti evangelii secundum Matheum non sine labore tamen confeceram, tuae sanctitati dirigere, ut tuo sancto examine probatum, si dignum iudicaveris ad legendum fratribus sub tuo regimine constitutis, illud tradas, non quasi pernecessarium, cum multi me scriptores in illo vestigio precesserint, sed quasi magis commodum, cum plurimorum sensus ac sententias in unum contraxerim, ut lector pauperculus, qui copiam librorum non habet, aut cui in pluribus scrutari profundos sensus patrum non licet, saltem in isto sufficientiam suae indigentiae inveniat.

Hrabanus Maurus, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 5, pag.: 390, lin.: 19

Si quis forte despicit hunc laborem nostrum quasi superfluum, cum multi plenius et perfectius de eisdem rebus tractaverint, legat ea quae sibi elegerit nobiliumque doctorum amplissimis vescatur caenis, et dimittat haec nostra licet paupercula illis, qui perfectorum non possunt carpere cibum, quorum non venter pinguibus repletus hortorum fastidit olera, sed leguminum assuescit comedere cibaria, sciat tamen verum illud vulgi esse proverbium, quod utilior est sitienti parvus purae aquae haustus, quam nausianti largissima conditi vini pocula.

Hrabanus Maurus, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 12, pag.: 399, lin.: 27

Ceterum autem nos pro hoc ipso precibus, licet non condignis, tamen humillimis, insistimus, postulantes, ut supernus arbiter qui in altis habitat, et humilia respicit in celo et in terra, suscitatur de pulvere egenum, et de stercore erigit pauperem, aliquam particulam donorum suorum muneris sui ex largitate nobis concedere dignetur, ut eius servitium in ecclesia sancta sua ad ipsius laudem et nostram salutem explere possimus.

Hrabanus Maurus, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 15, pag.: 410, lin.: 14

Econtrario autem quam sibi detestabilis sit fraus in iudicando, ostendit Dominus per Esaiam dicens: "Ve qui condunt leges iniquas et scribentes iniusta scripserunt, ut opprimerent in iudicio pauperes et vim facerent cause humilium populi mei".

Hrabanus Maurus, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 15, pag.: 410, lin.: 21

Et ut ostenderet sperantibus in Deum cito ab ipso provenire solacium subiungit dicens: "Addent mites in Domino letitiam, et pauperes homines in sanctos Israel exultabunt, quoniam defecit qui praevalebat, consummatus est inlusor et succensi sunt omnes, qui vigilabant super iniquitatem, qui peccare faciebant homines in verbo et arguentem in porta subplantabant, et declinaverunt frustra a iusto".

Hrabanus Maurus, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 16, pag.: 417, lin.: 17

Et postquam totam ei explicavit visionem, salubre consilium sine aliquo inproperio peccati sui dedit dicens: "Quamobrem, rex, consilium meum placeat tibi, et peccata tua aelemosynis redime et iniquitates tuas misericordiis pauperum, forsitan ignoscat Deus delictis tuis".

Hrabanus Maurus, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 20, pag.: 425, lin.: 27

Hinc etiam ego, licet terrenarum rerum opes non habeam, quia ea solummodo possideo, quae ad sanctorum et pauperum Christi necessitatem sublevandam pertinent, tamen hoc, quod ex divina gratia percepi, sacris divitiis, quas habundanter habes in sapientia et scientia divinae legis, voluntaria liberalitate quoddam munusculum addendum contuli, optans valde, ut quotienscumque sacro conspectui tuo illud presentetur, mei recorderis et si quid utilitatis in eo repperias, tam tuo quam tuorum etiam usui aptare digneris.

Hrabanus Maurus, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 31, pag.: 455, lin.: 36

Qui cum aperuisset "librum, invenit locum, ubi scriptum erat: Spiritus Domini super me, propter quod unxit me, evangelizare pauperibus misit me; sanare contritos corde, praedicare captivis remissionem et caecis visum, dimittere confractos in remissionem, praedicare annum Domini acceptum et diem retributionis.

Leo III, papa, Epistolae

Epp. 5, Epist.: 5, pag.: 62, lin.: 26

Similiter et omnes vos, episcopi, abbates, presbyteri, diaconi, monachi et clerici, abbatissae, sanctimoniales atque comites, iudices cunctique primates cum universa plebe, ammonere et praedicare per apostolicam auctoritatem ediximus, ut unusquisque ordine suo pleniter cum timore et dilectione Dei evangelicis atque apostolicis praeceptis seu etiam statutis sanctorum patrum oboedientes existant, et unusquisque officium suum omni devotione secundum canonicam auctoritatem observet, et omnes concordiam pacis sanctamque caritatem in se invicem custodiant; episcopi aecclesias atque dioceses suas canonica regant auctoritate; abbates, abbatissae, monachi vel sanctimoniales regulariter vivant et subiecti episcopis suis existant, quorum consilio et doctrinae omnino obediant, maxime tamen metropolitano archiepiscopo, quo vestra almitas ornata in omnibus esse videtur; presbyteri atque diaconi seu cunctus clerus, comites et iudices et omnes primates vobis episcopis suis humiliter oboedientes existant secundum timorem Dei et observationem mandatorum eius; comites quidem et iudices iuste iudicent in populis, pauperes enim pupilli et viduae ne opprimantur, ecclesiae namque Dei ne calumniam patiantur, sed ipsi magis eorum in secularibus sint tutores, et omnes simul ante tribunal summi iudicis cum his, qui a dextris eius victuri sunt, desiderabilem illam vocem Domini audire mereantur: "Venite, benedicti patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est ab origine mundi".

Lupus Ferrariensis, Epistolae

Epp. 6, Epist.: 64, pag.: 64, lin.: 7

Imitatione Dei nolite personaliter iudicare, sed in eadem causa dives, mediocris et pauper eundem vos sentiat, ut sit, quod potentes terreat et quod mulceat non resistentes.

Lupus Ferrariensis, Epistolae

Epp. 6, Epist.: 71, pag.: 68, lin.: 7

Quam ob causam nunc Dei servi, qui pro vobis assidue orant, hoc triennio consueta vestimenta non accipiunt et, quae ferre compelluntur, attrita et pleraque resarta sunt, leguminibus empticiis sustentatur, piscium et casei consolationem rarissime consequuntur, famuli debita indumenta non accipiunt: quae omnia nobis ex praedicta cella ministrabantur, in qua intermissam transmarinorum curam aliorumque pauperum et neglectam sui culturam utinam vobis Deus non imputet.

Lupus Ferrariensis, Epistolae

Epp. 6, Epist.: 84, pag.: 75, lin.: 23

Diu est quod Deus occulto, iusto tamen iudicio permisit esse te rectorem gentis tuae: in quo tamen regimine qualem te exhibueris, testis est conscientia tua et amarae querimoniae diversarum ecclesiarum et afflictiones nobilium et ignobilium, divitum et pauperum, viduarum et orfanorum, quos damnabili cupiditate et horribili crudelitate vexasti.

Lupus Ferrariensis, Epistolae

Epp. 6, Epist.: 84, pag.: 75, lin.: 32

Cupiditate tua vastata est terra christianorum, templa Dei partim destructa, partim incensa cum sanctorum ossibus ceterisque reliquiis, possessiones ecclesiarum, quae fuerunt vota fidelium, redemptio animarum, patrimonia pauperum illicite in tuos usus redacta, hereditates nobilium ablatae et maxima multitudo hominum vel interfecta vel servitute oppressa, rapinae crudelissimae perpetratae, adulteria et corruptiones virginum passim commissae, episcopi legitimi sedibus propriis expulsi et, ut mitius loquamur, quia dicere nolumus fures et latrones, mercenarii introducti, patroni nostri beati Martini quondam dioecesis, ex qua vos esse negare non potestis, violata, omnes postremo ecclesiastici ordines perturbati; quod nimis dolendo et compatiendo dicimus.

Lupus Ferrariensis, Epistolae

Epp. 6, Epist.: 127, pag.: 107, lin.: 8

Cursor, donec veniamus (quod oppinor futurum, suffragante Dei clementia, Kal. Iunii), pauperis apud vos locum implebit et, si permissus fuerit, observabit fragmenta, ne pereant; pocula etiam, ne gratiam amittant humore, siccabit.

Nicolaus I, papa, Epistolae ad res Orientales pertinentes

Epp. 6, Epist. 90, pag.: 489, lin.: 26

Ceterum vos, qui pii, Deo gratias, suadibiles estis, tanto aures ad audiendos clamores pauperum, id est humilium, et pro ecclesia Dei vociferantium aperire debetis tantoque ad audiendam legem dirigere vos intentionem oportet, quanto ipsi penes Deum haberi orationem vestram acceptam desideratis quantoque, cum in oportunitatibus clamatis, et exaudiri medullitus exoptatis.

Nicolaus I, papa, Epistolae ad res Orientales pertinentes

Epp. 6, Epist. 99, pag.: 577, lin.: 15

Hinc Dominus per Ezechielem prophetam perhibet dicens: "Ut anima patris, ita et anima filii mea est: anima, quae peccaverit, ipsa morietur"; et post pauca de patre dicit: "Quodsi genuerit filium, qui videns omnia peccata patris sui, quae fecit, timuerit et non fecerit simile eis, super montem non comederit et oculos suos non levaverit ad idola domus Israel et uxorem proximi sui non violaverit et virum non contristaverit, pignus non retinuerit et rapinam non rapuerit, panem suum esurienti dederit et nudum operuerit vestimento, a pauperis iniuria averterit manum suam, usuram et superhabundantiam non acceperit, iudicia mea fecerit, in praeceptis meis ambulaverit: hic non morietur in iniquitate patris sui, sed vita vivet.

Nicolaus I, papa, Epistolae ad res Orientales pertinentes

Epp. 6, Epist. 99, pag.: 598, lin.: 40

Panem enim et vinum suum peccatoribus praebet, qui iniquis subsidia, pro eo quod iniqui sunt, impendit; unde et nonnulli huius mundi divites, cum fame crucientur Christi pauperes, effusis largitatibus nutriunt histriones.

NICOLAUS I, papa, Epistolae de causis Rothadi et Wulfadi

Epp. 6, Epist.: 74, pag.: 405, lin.: 12

Illud quidem, ne opturare aures ad clamores pauperum, id est humilium, dinoscatur, hoc vero, ne de incognitis immature iudicare quippiam videamur.

NICOLAUS I, papa, Epistolae de causis Rothadi et Wulfadi

Epp. 6, Epist.: 75, pag.: 407, lin.: 34

Illud quidem, ne obturare aures ad clamores pauperum, id est humilium, dinoscatur, hoc vero, ne de incognitis immature iudicare quippiam videamur.

NICOLAUS I, papa, Epistolae de causis Rothadi et Wulfadi

Epp. 6, Epist.: 76, pag.: 409, lin.: 36

Illud quidem, ne obturare aures ad clamores pauperum, id est humilium, dinoscatur, hoc vero, ne de incognitis immature iudicare quippiam videamur.

Nicolaus I, papa, Epistolae de rebus Franciae

Epp. 6, Epist. 26, pag.: 290, lin.: 37

Ergo deserat simulationem et arripiat liberam audaciam, quam pro Dei nomine non solum cum est rex, verum etiam, si esset pauperrimus, apprehendere nequaquam formidare debuerat.

Nicolaus I, papa, Epistolae variae (Epp. 103-153)

Epp. 6, Epist.: 105, pag.: 615, lin.: 5

Oppressio vero iniuriarum, quibus a praefato archiepiscopo vos querebamini affectos, prima fuit, qua perhibuistis eundem Iohannem archiepiscopum Ravennatem per binos annos semel episcopia vestra cum fere quingentis hominibus totidemque cavallis circuire et tamdiu per singula residere, quousque omnia, quae ad utilitatem episcopi et sustentationem clericorum et pauperum ac susceptionem peregrinorum atque restaurationem basilicarum vel episcopii hinc inde separantur, cum magna multitudine illa consumat, et non ante recedere, quam ab episcopo loci archiepiscopo ducenti mancosi, familiaribus vero eius dona non modica tribuantur, insuper tres vel quattuor equos per omne tempus ab eo vos ad nutriendum nolentes recipere et cortem fodere et vineas pastinare tamquam procuratores cortium suarum annualiter sine intermissione studere.

Nicolaus I, papa, Epistolae variae (Epp. 103-153)

Epp. 6, Epist.: 134, pag.: 655, lin.: 6

Notum sit tuae fraternae caritati, quod iste presbyter pauper nomine Christoforus de sua angustia ad nostram clementiam lacrimabiliter sit conquestus, dicens se falsis criminibus impetum et ab ecclesia sua non convictum neque confessum irrationabiliter fuisse eiectum.